

Projekt dotyczy literatury medyczno-alchemicznej tradycji tamilskich siddhów, ściśle związanej z południowoindyjskim regionem Tamilnadu, która stanowi jedną z najbardziej fascynujących gałęzi pan-indyjskiego ruchu siddha. Nazwa „siddha” (w języku tamilskim: *cittan*), która odnosi się do autorów tradycji, pochodzi od sanskryckiego słowa *siddha*, tj. „spełniony”, „udoskoniony”. Nazwa jest związana z innym sanskryckim terminem *siddhi* (tam. *citti*), tzn. „nadnaturalna moc”. W związku z tym tamilsy siddhowie są powszechnie uważani za czcigodnych mędrców, posiadających znaczną wiedzę w zakresie tradycyjnych nauk, którzy w wyniku pewnych praktyk związanych również z użyciem preparatów alchemicznych osiągnęli wyzwolenie i nadzwyczajne moce, często kojarzone z osiągnięciem nieśmiertelności ciała. Tradycja tamilskich siddhów została wstępnie podzielona na kilka nurtów, z których każdy stworzył pewną liczbę tekstów skomponowanych w języku tamilskim.

Ogólnym celem projektu jest krytyczne zbadanie kilku tekstów medyczno-alchemicznego nurtu tamilskiej tradycji siddha przypisywanych siddhowi Yākōpu (ok. XVII w.) z perspektywy ekokrytyki materialnej, czyli nowego podejścia w badaniach literackich, wprowadzającego innowacyjne ścieżki do rozważań na temat materii i różnych aspektów materialności (np. Iovino i Oppermann 2012). Zamierzam przygotować wnikliwe studium wybranych dzieł jednego z najwybitniejszych tamilskich autorów siddha, których nie poddano jeszcze dogłębnym badaniom naukowym, aby lepiej zrozumieć tamilską tradycję siddha i jej twórczość literacką oraz przyczynić się do wypełnienia istotnej luki w dziedzinie badań nad wczesną nowożytną literaturą tamilską. Ponadto kolejnym celem jest wniesienie znaczącego wkładu w badania nad tradycyjną alchemią tamilskich siddhów, która wciąż pozostaje jednym z najbardziej zaniedbywanych przez współczesną naukę obszarów tradycyjnych indyjskich systemów wiedzy.

Moje badania w zarysie zostaną podzielone na dwie główne ścieżki. Pierwsza dotyczyć będzie roli i statusu rtęci (tam. *iracam*) w alchemii tamilskich siddhów reprezentowanych w wybranych tekstach Yākōpu, również w odniesieniu do doktryn i praktyk alchemicznych opisanych w traktatach sanskryckich. W źródłach sanskryckich rtęć (sansk. *rasa*) jest często obrazowana jako niezwykła substancja utożsamiana z nasieniem boga Siwy. Jej konsumpcja jest niezbędna do osiągnięcia alchemicznego celu, tj. nieśmiertelności ciała. Zamierzam zbadać obrazowanie rtęci w tekstach Yākōpu w odniesieniu do ekokrytyki materialnej, której celem jest poszerzenie perspektyw interpretacyjnych dla tekstualnych reprezentacji rozmaicie pojętej materialności.

Druga ścieżka będzie się koncentrować na dyskursie alchemicznych pouczeń, które przeplatają fragmenty dotyczące praktyk i doświadczeń religijnych i jogicznych. Ta linia badań uzupełni poprzednią, ponieważ dociekać będzie, czy również fragmenty tekstów Yākōpu związane ze sferą duchowości ujawniają elementy istotne dla analizy z perspektywy ekokrytyki materialnej. W szczególności przeanalizuję sposób, w jaki materia nieożywiona jest prezentowana w kontekście praktyk i doświadczeń duchowych opisanych w tekstach. Zbadam poglądy siddhy na dychotomie związane z pojęciem materialności, takie jak opozycje pomiędzy tym, co ludzkie i nieludzkie, martwe - żywe, materialne - duchowe, które można wyczytać z tekstów. Ponadto przestudiuję fragmenty tekstu o charakterze ezoterycznym, badając strategie potęgowania niejasności dyskursu zastosowane przez autora. Zamierzam również wziąć pod uwagę teksty przypisane autorom innych gałęzi tamilskiej tradycji siddha, śledząc wspólne idiomy w różnych nurtach tamilskiej literatury siddha.

Wyniki analizy filologicznej tekstów zostaną poddane refleksji z zastosowaniem perspektyw badawczych związanych zwłaszcza z teorią ekokrytyki materialnej (np. Iovino i Oppermann 2012, Iovino i Oppermann 2014). Co więcej, biorąc pod uwagę wieloaspektowy charakter tamilskiej literatury siddha, badanie będzie wymagało podejścia transdyscyplinarnego związanego z pluralistyczną metodologią zaproponowaną przez kulturową teorię literatury (Burzyńska 2012: 74). Analiza tekstualna zostanie uzupełniona badaniami terenowymi w południowych Indiach, które obejmą wywiady ze współczesnymi praktykami tamilskiej tradycji siddha i obserwacje przeprowadzanych przez nich operacji medyczno-alchemicznych.

Głównym powodem podjęcia studiów nad literaturą Yākōpu jest brak wystarczających badań naukowych nad literaturą medyczno-alchemiczną tamilskich siddhów, która stanowi bogatą i fascynującą dziedzinę dociekań. W związku z tym oczekuje się, że proponowany projekt badawczy przyczyni się do wypełnienia znacznej luki w badaniach literatury tamilskiej z wczesnego okresu nowożytnego. Ponadto umożliwi on badaczom, którzy nie są zaznajomieni ze stosunkowo mniej znanym językiem tamilskim, pewien dostęp do treści tej wieloaspektowej literatury, a zatem może zainicjować szersze interdyscyplinarne badania tamilskiej tradycji siddha w celu lepszego zrozumienia tego fascynującego, a jednak wciąż niezbadanego, elementu kultury indyjskiej. Wreszcie projekt może również przyczynić się do rozwoju innowacyjnych projektów badawczych związanych z digitalizacją manuskryptów tamilskich i udostępnianiem ich w Internecie, podjętym niedawno przez międzynarodowe zespoły naukowców z Indii i Europy.